

Hodnocení účasti SK Slavoj Pozdeň v podzimní části III. třídy, skupiny B:

Do podzimu 2014 jsme vstoupili pod vedením nového kouče, se kterým hráči absolvovali „přípravný kemp“. V zápasech „na nečisto“ jsme podleli 3:0 ve Svinařově a vyhráli 6:3 na Tuřanech. K prvnímu ostrému utkání jsme stejně jako loni zajížděli do Vraného ke střetnutí s místní rezervou. Ale na loňskou výhru dali domácí zapomenout jednoznačným výsledkem 3:0, ačkoliv hra byla jinak vyrovnaná. K zápasu se však nedostavilo několik hráčů základu a my promarnili několik dobrých šancí. Druhé kolo k nám poslalo mladý celek Zvoleněvsi, který byl v první půli lepším týmem. Nás ale podržel brankář a z ojedinelého rohového kopu jsme šli do vedení. Hosté ale rychle srovnali a pak ještě zatřáslí břevnem. Ve druhém poločase jsme postupně hru ovládli a převahu také vyjádřili brankově – 4:1. O týden později nás čekal Zichovec, který „spadl z okresu“. Po bezbrankovém prvním dějství, kdy oba celky nevyužily několik šancí, dalo každé mužstvo po gólu a další příležitosti opět zůstaly nevyužity. Musel tedy rozhodnout první penaltový rozstřel, ale, ačkoli jsme měli mečbol, nakonec jsme brali jen bod (2:1 p.k.). Čtvrté kolo předznamenal vydatné deště a náš zápas s Kolčí byl také odložen. Mohli jsme načerpat síly ke střetnutí na hřišti silného týmu Žižic. Při souběhu s béčkem si A-mužstvo nevezalo sebou střelce. Z mnoha šancí se nám podařilo vytěžit jen jedno břevno a boční síť. Domáci naproti tomu se štěstím dotlačili balon do brány. Po hodině hry nás Žižice totálně mlely, ale 2x dali do břevna. Nám se vyrovnat sice poštěstilo, ale sudí Kalík na pokyn pomezního pro údajný ofsajd gól neuznal. Pan rozhodčí naopak uznal branku domácích, které předcházel celkem dobře viditelný faul. Nakonec jsme prohráli 3:0. Ve čtvrtek pak dohrávka s Kolčí měla vyznít v náš prospěch, jenže se nedařilo proměnit příležitost a vedli jsme jen 1:0. Potom jsme však hráli hodně nepřesně a nabídli hostům několik možností, z nichž oni využili jenom dvě. Druhý poločas nám to dál nešlo, ale přece jen jsme vyrovnali. Z obou táborů se nesly na adresu sudího Bajera vulgární výlevy a zápas dospěl k dalšímu penaltovému rozstřelu. Ten jsme díky břevnu kapitána Kolče vyhráli a získali bod navíc (3:2 p.k.). Již za dva dny k nám přijela Stehelčevs po našem parádním vystoupení v první dvacetiminutovce (3:0) to vypadalo celkem jasně. Bohužel, brzy jsme si dali vlastní gól a nechali soupeři také prostor. Druhá půle zase byla špatná, ale podržel nás gólman a dali jsme branku. Hosté pak již jen korigovali na 4:2. O týden později jsme zajížděli do Uhřů a při pauze béčka bylo opravdu málo hráčů. Ovšem první poločas jsme odehráli výtečně a kdyby nám pan Švagr uznal regulérní gól, vedli bychom 3:0. Ani druhé dějství nebylo špatné až do 57. minuty, kdy domácí vstřelili šťastný gól. Později byl po souboji vyloučen Aleš Šubrt, ale domácí

hráč nikoli, ačkoliv Aleše napadl. Uhy rychle vyrovnaly a hrály lépe, jenže přísnou penaltu 5 minut před koncem jim vyrazil Honza Zelený a tak jsme zápas dotáhli do penalt, i když nás to stálo vyloučení Tomáše Hotového. V nich pak mohl být náš i premiový bod, jenže naši střelci zklamali - (3:2 p.k.). Další kolo nás poslalo na silnou velvarskou zálohu a po dobré defenzivní práci byl stav v poločase 1:1. Pak jsme si dali opět nešťastně vlastence a po gólu z rohu a hezké kombinaci bylo rozhodnuto (4:1). Zajímavé je, že domácí nasbírali pět žlutých karet proti jediné naší. Následující dny opět dost přšelo, ale nakonec se utkání s Černucí na podmáčeném hřišti hrálo. Hosté se lépe pohybovali a šli do vedení, nám sudí Lukáč neuznal jasně regulérní gól. Hosté pak vedení navýšili a v polovině střetnutí vedli 2:0. Prostrídalo se, přidal se plyn a zaslouženě se podařilo vyrovnat. Ale potom zase přišlo uspokojení a jen díky Honzovi Zelenému jsme remízu udrželi. A nejen to, Honza ještě lapil pokutový kop největšímu frajerovi Černuce a bodík navíc byl náš (3:2 p.k.). Na další zápas v Olovnici se dostavilo jen 12 hráčů a ani hra nám moc nešla. Přesto byl po 45i minutách stav 1:1. Potom opět přišla smolná chvíle a v ní vlastní gól. Domáci byli lepším celkem a nám nepomohl ani tlak v závěru - 2:1. Týden na to k nám dorazily Blevice, které nás přehrávaly. V první půli trefil každý tým jednou břevno a nám se podařilo dát také jeden gól. K tomu naši bránu strážil výtečný Honza Zelený, což potvrdil i v úvodu druhé půle. Potom nás hosté tlačili a my měli šance po rychlých brejcích, branku však už nikdo nedal a my získali tři body (1:0). O sedm dní později se jelo do Neuměřic a terén by byl označen za velmi těžký. První poločas moc fotbalu mužstva neukázala a obě dala jeden gól. Druhá půle - to byla hra na jednu bránu - tu naši. Opět čaroval Honza Zelený, jenž vytěsnil i přísnou penaltu. Nastavovalo se devět minut, ale remízu jsme ubránili. V rozstřelu jsme díky Honzovi měli mečbol, ale bod navíc nakonec získali domácí - (2:1 p.k.). Poslední utkání podzimu k nám přijely odehrát předposlední Otovice a, ačkoliv se hrálo na půl plynu, bylo jen otázkou času, kdy to rozhodneme. Jenže hosté vycítili příležitost a začali nás přehrávat. Mířili jednou do břevna, jednou do tyče a dvakrát nastřelili ruku obránce, jejich další šance zlikvidoval vynikající Honza Zelený. Nám se pak před poločasem podařilo dvakrát vsítit a vedli jsme. Ve druhé půli se hostům podařilo snížit, avšak naše obrana pracovala dobře a to vedlo k plnému bodovému zisku.

Ten nám zajistil po polovině soutěže sedmé místo ve velmi vyrovnaném středu tabulky, kde se sedm mančaftů vtěsnilo do čtyř bodů, při pasivním skóre 21:24. Pozitivní je menší počet obdržených branek, jenže velmi negativní je úbytek vstřelených a také tři vlastní góly - kupodivu ani jeden nebyl od Milana Šubrta.

Zaznamenalí jsme pět remíz v normální hrací době (nejvíce v naší skupině) a v následujících penaltových rozstřelech jsme byli 4x jen krůček od prémiového bodu – avšak jen 2x (vždy doma) jsme na něj nakonec dosáhli.

V brance stabilně nastupoval Honza Zelený, který se lepší zápas od zápasu a v posledních pěti propustil za svá záda jen šest střel. Nechyběl ani jedinkrát, inkasoval 24 gólů při průměru necelé dvě branky na zápas a 1x udržel čisté konto. K tomu zlikvidoval 6 pokutových kopů, z nichž 2 v průběhu hry ze tří proti nám kopaných a čtyři v rozstřelech. Naproti tomu ale 2x inkasoval přímo z rohového kopu.

Ve všech utkáních nastoupil Martin Matušů, pětkrát však jako střídající hráč. Jen jednou chyběli Martin Štěpánek, Petr Sachl, Karel Lasík (+ 1x jen na lavičce) a Petr Štěpánek. 11x hrál Tomáš Hotový, Adam Sachl a Milan Šubrt, devět utkání absolvoval Aleš Šubrt, jenž 3x nemohl nastoupit kvůli kartám, a Pavel Vyhnánek. V osmi zápasech si kopl Pavel Paur, do sedmi utkání naskočil Pavel Dlugi a 6x byl Lukáš Mansfeld. Do pěti střetnutí nastoupil Milan Cífka, 4x hrál Marek Šlajchrt a 3x Zdeněk Frýda, Honza Port, Aleš Ulrich a Kuba Kvasnica. Dvakrát vypomohli Roman Tyluš, Vašek Zelenka a Tomáš Cífka. Jednou jen z lavičky sledoval dění na hřišti Pepa Červenka – dík.

Gólů jsme dali málo – šestkrát vsítil Petr Sachl, pět branek zaznamenal Petr Štěpánek a čtyři Tomáš Hotový. Dvakrát se trefil Martin Štěpánek a po jednom gólu dali Adam Sachl, Lukáš Mansfeld, Aleš Šubrt a Martin Matušů, který proměnil jedinou penaltu nařízenou v náš prospěch.

Kopali jsme jeden pokutový kop a proti nám byly nařízeny tři, nebyly nám uznány tři z mého pohledu zcela regulérní branky.

Nejlépe nahrávajících hráčů bylo šest a všichni 2x připravili gól, dalších pět hráčů si připsalo jednu asistenci.

Žluté karty – pět jich viděl Aleš Šubrt, po třech obdrželi Karel Lasík a Petr Sachl. Dvě žluté dostal Milan Cífka a po jedné dalších pět hráčů.

Nevyvarovali jsme se červených karet – obě nám dal při utkání v Uhách pan rozhodčí Švagr, jehož jsme následně pro zbytek sezóny „vetovali“ z rozhodování našich zápasů.